

WIJLEN MEVROUW LEEFLANG
(THE LATE MRS EARLY)

Blijspel in twee bedrijven

door

NORMAN ROBBINS

vertaling

Lies Sotthewes

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WIJLEN MEVROUW LEEFLANG - THE LATE MRS EARLY** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **NORMAN ROBBINS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Harrie Leeflang

Suzan Rijkaard

Gezien Scholten

Jan Leeflang

Alida Louise Leeflang

Ko Hidding

Ruud Rijkaard

Lien Rijkaard

Het stuk speelt zich af in de huiskamer van de familie Leeflang, die in een gemeentelijk rijtjeshuis woont in een provinciestadje.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1: Zaterdagochtend

Scène 2: Zaterdagavond, een week later

TWEEDE BEDRIJF

Scène 1: Zondagmiddag, 1 week later

Scène 2: De volgende zaterdag, vroeg in de avond

DECOR:

De huiskamer van de familie Leeftang. In het midden van de linker wand is een raam dat uitziet op de straat. In de achterwand zijn twee deuren, links en rechts van een dressoir, die uitkomen op een lange, smalle gang naar de keuken en de rest van het huis. Als de linker deur opengaat, zou men een stukje van de trap kunnen zien. In de rechterwand is een moderne haard die niet past bij de rest van het zeer oude huis. Er staat een haardstel naast. De kamer is schoon en opgeruimd, maar aan de sombere kant. Op de muren zit verschootten rozen-behang en er hangen een paar ouderwetse schilderijtjes en wat plankjes met snuisterijen. Voor het raam staat een vierkante donker eiken tafel. Er staan drie stoelen omheen. Op de tafel een somber kleed en een vaas met goedkope plastic bloemen. Lichtelijk vergeelde vitrage voor het raam en dikke overgordijnen aan beide zijden ervan. Op het eiken dressoir staat een ouderwetse klok en een ingelijste trouwfoto van Alie en Jan. Een lelijk klein vaasje, een souvenir uit een badplaats, staat aan de andere kant van de foto. In de rechter hoek van de kamer staat een klein tafeltje met daarop een ouderwetse radio. Op de schoorsteen een verzameling koperen voorwerpjes, glimmend gepoetst. Een spiegel hangt erboven. Een lichtrode plastic poef staat naast de haard, aan de kant van de zaal. Haaks op de schoorsteen staat een logge bank met daarop hevig met elkaar vloekende kussens en een gehaakte antimakassar over de rug. Bij beide deuren zit een lichtschakelaar. Midden in de kamer hangt een hanglamp met een lelijke kap.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

Als het doek opgaat, is de kamer leeg en de haard brandt. Na een ogenblik wordt de linker deur opengedruwd en Harrie Leeflang steekt voorzichtig zijn hoofd om de hoek. Als hij ziet dat er niemand is, doet hij de deur verder open en stapt kwiek naar binnen. Hij is ongeveer zeventien en gekleed in een nauwsluitende spijkerbroek, felgekleurde sweater en sportschoenen. Hij kijkt nog eens snel om zich heen, steekt zijn hoofd om de deur en roept de gang in.

HARRIE: De kust is veilig, Suzan. Kom maar binnen. *(hij stapt achteruit de kamer in en Suzan komt binnen. Ze is een knap meisje van zeventien jaar, gekleed in een leuke rok en bloes. Ze heeft een klein tasje bij zich)*

SUZAN: *(zenuwachtig)* Kunnen we dit nou wel doen, Harrie?

HARRIE: *(ploft op de bank neer)* Tuurlijk. Ik zei toch, er is niemand thuis. *(klopt naast zich op de bank)* Kom, ga maar zitten.

SUZAN: Ik weet niet...

HARRIE: Waar ben je bang voor? Toch niet voor mijn moeder, hè?

SUZAN: Nou eh...

HARRIE: Hoor eens, dat heb ik je al gezegd. Die is naar tante Emma. Ze blijft nog uren weg.

SUZAN: Maar je vader dan?

HARRIE: Ach...over mijn vader hoef je je niet druk te maken. *(klopt weer op de bank)* Kom maar. *(Suzan gaat rechtop naast hem zitten. Ze kijkt niet bepaald op haar gemak)* Wees toch niet zo bang. We zullen het hem toch een keer moeten vertellen, of niet? Dan kan **hij** mijn moeder inlichten.

SUZAN: *(plotseling)* Kunnen we niet gewoon weglopen, Harrie? En het stiekem doen?

HARRIE: Weglopen? Waar wil je nou voor weglopen? We kunnen toch net zo goed hier trouwen?

SUZAN: Ja, dat weet ik wel, maar... Als ik eraan denk dat we je moeder onder ogen moeten komen... Je vader vind ik niet zo erg, maar...

HARRIE: *(pakt haar hand)* Hoor eens, het is niet dat we **moeten** trouwen. Ik bedoel, dan zou ze **echt** door het lint gaan. We **willen** gewoon graag trouwen, dat is heel wat anders. *(Suzan kijkt twijfelachtig)* In ieder geval zou ik niet weten waarom ze **daar** een hoop drukte over zou maken. Ze heeft niks tegen **jou**, hoor. Ze kent je niet eens.

SUZAN: Daar gaat het nou juist om, Har. Ik knijp hem voor wat ze zal zeggen, als ze ontdekt dat je met **mij** wilt trouwen.

HARRIE: *(lachend)* Wat zou ze kunnen zeggen? Ze weet heel goed dat ik eens zal trouwen, dus wat kan ze erop tegen hebben dat ik me **nu** ga verloven?

SUZAN: *(boos)* Doe niet zo stom, Harrie. Je weet best hoe het zit tussen jouw ouders en de mijne. Ze hebben al negentien jaar niet tegen elkaar gesproken, dus hoe denk je dat ze hierop zullen reageren?

HARRIE: *(somber)* Waarschijnlijk met massamoord. Net als in Romeo en Julia. Daar struikel je over de lijken. *(met dramatische gebaren)* To be or not to be. *(valt terug op de bank, de ogen gesloten alsof hij dood is)*

SUZAN: Dat is uit Hamlet, sufferd.

HARRIE: *(doet zijn ogen open)* Oh. *(gaat weer rechtop zitten)*

SUZAN: Het zal al erg genoeg zijn om het aan mijn vader en moeder te vertellen - maar aan **de jouwe**...

HARRIE: Mijn vader is geen probleem. Die zal blij zijn voor ons - maar mijn moeder... *(schudt zachtjes zijn hoofd)*

SUZAN: Waarom zou je vader blij zijn voor ons?

HARRIE: Waarom niet? Ik bedoel, die ruzie heeft niks met hem te maken. Die is tussen mijn moeder en de jouwe.

SUZAN: Dat geloof ik niet. Ik dacht dat het iets was tussen jouw vader en moeder, en mijn vader.

HARRIE: Mijn vader? Doe niet zo achterlijk. Mijn vader heeft nog nooit ruzie gehad met iemand. Daar heeft hij helemaal geen tijd voor. Hij is veel te druk met die stomme rozen van hem. Nee. Mijn moeder heeft de broek aan in huis. Als er ruzie gemaakt moet worden, dan doet zij dat wel.

SUZAN: Wat zou er eigenlijk gebeurd zijn? Waarom kijken ze elkaar niet meer aan, bedoel ik?

HARRIE: Dat weet ik niet. Ik weet wel dat mijn moeder **razend** wordt als iemand ook maar de naam noemt van jouw vader. Nou ja, laten wij ons daar maar niet druk over maken. Dat is hun probleem. Wij hebben wel wat belangrijkers te doen.

SUZAN: Wat bijvoorbeeld?

HARRIE: Nou, om te beginnen hebben we het huis voor ons alleen, of niet? Daar kunnen we dus maar beter van profiteren en een voorschotje nemen op het huwelijk. Hier heb ik de hele week op zitten wachten. *(trekt haar naar zich toe)*

SUZAN: *(trekt zich terug)* Wacht eens even.

HARRIE: Wat is er?

SUZAN: Ik bedenk net, hoe kan je vader rozen kweken? Jullie hebben niet eens een tuin.

HARRIE: *(kreunend)* Oh, mens, hij heeft een volkstuintje samen met meneer Hidding, die verderop woont.

SUZAN: En brengt hij er nooit eens een paar mee? Voor in de kamer?

HARRIE: Nee. Mijn moeder houdt er niet van.

SUZAN: Houdt ze niet van rozen?

HARRIE: Ze houdt helemaal niet van bloemen. In huis, bedoel ik. Geen echte, tenminste. Daarom heeft ze van die goedkope plastic dingen. *(wijst naar de vaas)* Die krijgt ze geloof ik cadeau bij waspoeder, of zoiets. Hang nou maar niet langer de preutse juffrouw uit en kom hier. *(hij trekt haar weer tegen zich aan. Ze kussen elkaar)*

SUZAN: *(trekt zich terug)* Waarom eigenlijk niet?

HARRIE: Huh?

SUZAN: Waarom houdt ze niet van echte bloemen?

HARRIE: *(zuchtend)* Die doen haar aan begrafenissen denken, zegt ze.

SUZAN: Hoezo?

HARRIE: Weet ik dat! Vraag het haar zelf. Ik denk, omdat ze elke maand een grote bos op het graf van mijn grootmoeder legt. Kom op nou. *(trekt haar tegen zich aan)* Als we niet uitkijken, komt er zo nog iemand thuis.

SUZAN: *(glimlacht)* Sorry. *(ze beginnen elkaar weer te kussen en zitten in een stevige omhelzing. De deur rechts gaat open en Gezien Scholten gluurt naar binnen. Ze is vijfenveertig jaar, kijkt een beetje zuur, draagt een goedkope bloemetjesjurk onder een groezelig jas-schort. Ze heeft krulspelden in het haar en een doek eromheen geknoopt. Ze stapt de kamer binnen en ziet de twee figuren op de bank. Ze komt dichterbij om het beter te kunnen zien. Na enkele ogenblikken kucht ze)*

GEZIEN: Ahum. *(Harrie en Suzan wijken verschrikt uit elkaar. Harrie gaat stuntelig staan)*

HARRIE: *(beschaamd)* Oh! Eh, hallo, mevrouw Scholten. Eh.... kan ik u ergens mee helpen?

GEZIEN: *(met een schraal glimlachje)* Het lijkt me dat je het al druk genoeg hebt met jezelf. *(Harrie grijnst ongemakkelijk)* Je moeder is zeker niet thuis, hè?

HARRIE: Nee.

GEZIEN: *(knikt)* Dat dacht ik al. *(gluurt naar Suzan)*

HARRIE: Oh... eh... mevrouw Scholten. Dit is Suzan. Suzan Rijkaard. Mijn... eh... verloofde.

SUZAN: (*zenuwachtig*) Hallo.

GEZIEN: (*bekijkt haar aandachtig*) Rijkaard, zeg je? (*tegen Suzan*) Ben je nog familie van de Rijkaards in de stad? Die die dierenvoedingszaak hebben?

HARRIE: Ja. Dat zijn haar ouders.

GEZIEN: (*haar gezicht licht op*) Ruud en Lien Rijkaard? Zo, zo, zo. Nou, nou, dat is nog eens een verrassing, zeg! Dat kan ik je wel vertellen.

SUZAN: Kent u mijn ouders dan?

GEZIEN: (*met een vreugdeloos lachje*) Nou - laten we maar zeggen - ik heb wel eens van ze gehoord. Trouwens, er zullen er hier niet veel zijn, die **niet** van ze gehoord hebben. (*tegen Harrie*) Hè, Harrie?

HARRIE: Misschien niet, mevrouw Scholten. Maar dat heeft niks met Suzan te maken.

GEZIEN: Ik weet niet of je moeder het daarmee eens is, maar ik durf te wedden van niet. Je... eh... je hebt het haar toch wel verteld, hè?

HARRIE: Nee, nog niet. Maar dat ga ik vandaag doen. Zo gauw ze terug is.

GEZIEN: Het zal mij benieuwen.

HARRIE: Ze kan toch met goed fatsoen niks tegen Suzan hebben?

GEZIEN: Nou, je weet: "De zonden der vadersen", en zo.

SUZAN: (*niet begrijpend*) Sorry, hoor. Ik begrijp u niet.

GEZIEN: Nee, dat zal wel niet. Tenslotte ben **jij** wel de laatste aan wie ze het zouden vertellen.

SUZAN: Wát zouden vertellen?

GEZIEN: (*schudt haar hoofd*) Ik zeg maar zo, ik zeg maar niks. En daarbij, wat niet weet, wat niet deert, hè?

HARRIE: Probeert u ons iets te vertellen, mevrouw Scholten?

GEZIEN: (*verbaasd*) Vertellen? Ik? Hoe kom je dáarbij. Ik heb er niks mee te maken. Leven en laten leven, zeg ik altijd. Wie zonder zonde is, werpe de eerste steen.

HARRIE: Zonde? (*streng*) Hoor eens even...

GEZIEN: (*scherp*) Het is helemaal niet nodig om te schreeuwen, Harrie Leeflang. Ik ben nog lang niet doof.

HARRIE: Waar slaat dat allemaal op? Wat bedoelt u eigenlijk?

GEZIEN: Wat ik bedoel? Ik bedoel niks. Maar als je het met alle geweld wilt weten, het zou me zeer verbazen als Alie Leeflang het goedvindt dat haar zoon gaat trouwen met de dochter van een vrouw die op het nippertje het stadhuis heeft gehaald.

SUZAN: (*staat op*) Oh.

HARRIE: (*grimmig*) U kunt maar beter gaan, mevrouw Scholten.

GEZIEN: Oh, ja. Jullie willen natuurlijk graag alleen zijn. Nu je de kans

hebt. Ik kom straks wel eens terug voor je moeder. Ik ben heel benieuwd naar alle details. *(draait zich om, om weg te gaan)*

SUZAN: Het is niet waar hoor, Harrie. Ik ben alleen maar een beetje te vroeg geboren.

GEZIEN: *(draait zich weer om)* Een beetje te vroeg? Zo kun je het ook noemen, denk ik. Maar dit kan ik je wel vertellen, als je nog vroeger geboren was, had je bruidsmeisje kunnen zijn. *(gaat rechts af)*

SUZAN: Oh, Harrie, dat is helemaal niet waar.

HARRIE: Natuurlijk niet. Maar wat dan nog? Wat zou dat voor verschil maken? Ik zou er niks meer of minder om van je houden.

SUZAN: Dat weet ik wel. Maar als je moeder...

HARRIE: Niks te maken met mijn moeder. Je gaat met **mij** trouwen, niet met **haar**. Kom, kus me nog eens lekker en hou op met dat gejammer.

SUZAN: *(beledigd)* Ik jammer niet.

HARRIE: Mooi dan. *(ze omhelzen elkaar staande. De deur links gaat open en Jan Leeflang komt binnen. Hij is ongeveer veertig jaar, gekleed in een oud pak met een gebreid vest en leest onder het lopen verwoed in een tuintijdschrift. Hij gaat op de bank zitten zonder Harrie en Suzan op te merken. Harrie en Suzan laten zich innig verstrengeld langzaam op de bank zakken. Als ze bovenop Jan terechtkomen, reageren ze alle drie en worstelen om in de benen te komen)* Pa!

JAN: *(met een blik op Suzan)* Sorry, jongen. Ik wou je niet storen. *(gaat richting linker deur)*

HARRIE: *(haastig)* Nee, niet weggaan, pa. We moeten je iets vertellen.

JAN: *(draait zich om)* Oh?

HARRIE: *(pakt Suzans hand)* Pa, dit is Suzan. Suzan, mijn vader.

JAN: Hoi. *(knikt)*

SUZAN: *(timide)* Hallo.

HARRIE: Zij.... eh... woont in de stad.

JAN: Oh, ja?

HARRIE: Ja. Om precies te zijn, jij... eh... jij kent haar ouders.

JAN: Oh, ja?

HARRIE: Meneer en mevrouw Rijkaard.

JAN: Oh, juist....*(dringt tot hem door)* Rijkaard? Toch niet van die dierenwinkel? *(hij kijkt hen allebei ontsteld aan)*

HARRIE: Ja, die, pa. En we zijn van plan om te gaan trouwen.

JAN: *(zakt op een stoel neer)* Trouwen?

HARRIE: *(opgewekt)* Feliciteer je ons niet?

JAN: *(trillend)* Feliciteren? Als je moeder binnenkomt en haar ziet, dan

kan ik je **cremeren**. Oh, Harrie, jongen. Hoe haal je het in je hoofd, om dat meisje hier binnen te halen? (*springt op*) Snel. Zorg dat ze hier wegkomt.

HARRIE: Maar, pa. We zijn verloofd.

JAN: (*bijna in tranen*) Verloofd, zegt-ie. Jongen, ze zal je vermoorden.

HARRIE: Waarom zou ik me niet mogen verloveren? Ik ben bijna achttien. Trouwens, nog maar een paar maanden en dan kan ik doen en laten wat ik wil.

JAN: Ja, als je dat nog haalt. Oh, Harrie...

HARRIE: Maar, pa...

JAN: Waarom, jongen? Waarom moest je van alle meisjes in de hele wereld nou net **deze** uitkiezen? (*tegen Suzan*) Ik heb niks tegen **jou**, kind, maar...

HARRIE: (*woedend*) Waarom mag ik me niet met Suzan verloveren? Wat mankeert er aan haar?

JAN: Niks, jongen, voor zover het mij betreft. Ze ziet er heel aardig uit en haar familie heeft een goede naam in de stad, maar je moeder...

HARRIE: Wat is er met mijn moeder?

JAN: Dat **weet** je wel, jongen. Ze hoeft de naam Rijkaard maar te horen, of daar begint het feest weer.

HARRIE: Maar waarom dan? Wat mankeert er aan hun? Wat hebben ze gedaan?

JAN: (*gelaten*) Nou, ik geloof niet dat het kwaad kan als ik het je vertel, maar wat er ook gebeurt, verraad nooit aan je moeder dat ik mijn mond heb opengedaan. Ik heb het al moeilijk genoeg met haar. Ga zitten. Allebei. (*Harrie en Suzan gaan op de bank zitten*) Het zit zo. Jouw vader, Suzan, was verloofd met mijn vrouw voordat hij met je moeder trouwde. Het fijne weet ik er ook niet van, maar het schijnt dat hij haar zes weken voor de trouwdag heeft laten zitten en er met je moeder vandoor is gegaan. Ze heeft het hem nooit vergeven. Dus, kun je je voorstellen wat ze zal zeggen, als Harrie haar vertelt dat-ie met jou wil trouwen?

HARRIE: Maar dat heeft allemaal niks met Suzan te maken, pa. Dat kan ma háar toch niet kwalijk nemen? Trouwens, dat is al negentien jaar geleden.

JAN: Wat is negentien jaar nou voor een vrouw als je moeder? Ze heeft het geheugen van een olifant, als het om een vernedering gaat. (*zucht*) Als het aan mij lag, jongen, dan zou ik zeggen, veel geluk ermee. Maar dat is nou eenmaal niet zo. Je weet wat zij zal zeggen.

HARRIE: Kan jij niet met haar praten?

JAN: Ik? Nee, joh. De laatste keer dat ze naar mij luisterde, was

negentien jaar geleden en dat was alleen maar om te horen of ik zonder aarzelen "Ja" zou zeggen.

SUZAN: Dus.... het heeft geen enkele zin?

JAN: *(schudt zijn hoofd)* Het spijt me, meisje.

HARRIE: Nou, je kunt toch **proberen** of ze naar jou wil luisteren, pa? We geven de moed niet op om wat ze misschien wel zou **kunnen** zeggen.

JAN: Laat dat "zou kunnen" maar weg, jongen. Jouw moeder heeft nog nooit naar andermans argumenten geluisterd. Nee, je moet er maar het beste van zien te maken en gewoon goeie vrienden blijven - en laat je moeder er niks van merken.

SUZAN: Goeie vrienden?

HARRIE: Maar we houden van elkaar, pa. Trouwens, ze komt het toch gauw genoeg te weten. Dat ouwe mens van Scholten van hiernaast is hier geweest en die heeft ons samen gezien.

JAN: *(kreunend)* Oh jee. Die loopt het al lang overal rond te bazuinen.

HARRIE: Nou en? Het kan ons niks schelen wie het allemaal weten, want we gaan toch trouwen, ongeacht wat ma zegt. Dus hoe eerder ze het hoort, hoe beter.

ALIE: *(achter)* Harrie! *(ze staren elkaar ontzet aan)*

JAN: Ze heeft het al gehoord. *(hij neemt een duik naar de deur rechts. De deur links wordt heftig opengegooid en Alida Louise Leeflang komt binnenzeilen. Ze is een grote vrouw, echt een dragonder, van voor in de veertig. Ze heeft een dikke, eenvoudige jas aan over een bonte jurk en een hoed die ze lukraak heeft opgezet. Ze heeft een mand met groenten bij zich. Haar gezicht staat op onweer)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto